

F.t.l. vedr. arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

dårligere muligheder for at finde frem til egnede jobtilbud.

Problemet med de for sent indsendte indberetninger fra arbejdsløsheds-kasserne har navnlig hængt sammen med vanskeligheder i forbindelse med ordningens indkøring samt i enkelte kasser tillige uopmærksomhed vedrørende udløbet af den særlige ordning i henhold til lovens § 55 a. Indberetningerne skulle herefter kunne forventes indsendt i god tid som oprindelig forudsat, og fejlprocenten vil blive søgt nedbragt. Der er derfor grund til at tro, at placeringer af langtidsledige fremover vil kunne ske på et bedre undersøgt og forberedt grundlag – herunder med hensyn til hensigtsmæssige forudgående uddannelsesforanstaltninger – end hidtil.

Med de ringere muligheder for en rigtig placering af de langtidsledige har også mulighederne for en gunstig udslusning efter jobtilbudsperioden været dårligere. Det gælder i særlig grad for de langtidsledige, der har haft job i den offentlige sektor og det gælder specielt for kvinderne.

På trods af disse vanskeligheder, som i perioder har givet anledning til betydeligt arbejds-pres for arbejdsformidlingskontorerne og kommunerne må det konstateres, at de generelle erfaringer med jobtilbudsordningen har været rimeligt gode, og at de administrative problemer bortset fra udslusningsproblemet har været små. Når hertil kommer, at de vanskeligheder, der har vist sig i ordningens første tid, nu for en stor dels vedkommende skulle være overvundet finder regeringen det rigtigt at foreslå en forlængelse af ordningen. Dette spørgsmål har været drøftet med bl. a. arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer der har tilsluttet sig, at ordningen forlænges.

Jobtilbudsordningen må ses i sammenhæng med § 65 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., således at jobtilbudsordningen – efterhånden som § 65 kommer til fuldt ud at fungere efter sin hensigt – vil miste noget af sin betydning. Det forventes imidlertid, at der vil gå nogle år, inden § 65-foranstaltningerne administrativt er fuldt udbyggede. På denne baggrund foreslås det at forlænge jobtilbudsordningen i 3 år, sådan at folketingsvedtagelsen ved denne periodes udløb på ny får lejlighed til at tage spørgsmålet op, herunder relationen til § 65.

Allerede ved lovens fremsættelse i 1978 blev der peget på, at jobtilbudsordningen i første omgang ville rette sig mod ledige, der stod umiddelbart overfor at miste dagpengerechten, men at det var tanken, at også arbejdsløse med en kortere ledighed efterhånden skulle have et tilbud om arbejde.

I forbindelse med forlængelsen af ordningen har man derfor til hensigt at give jobtilbuddet på et tidligere tidspunkt i ledighedsperioden.

Jobtilbuddet skal således efter 1. april 1981 gives et halvt år tidligere end efter den gældende ordning.

Fremrykningen vil bl.a. give bedre tid til at finde den bedste placering til den enkelte ledige og bedre mulighed for ved egnede uddannelsesforanstaltninger at sørge for, at han eller hun får de kvalifikationer, som jobbet kræver. Hermed skulle langt flere langtidsledige end hidtil kunne skaffes arbejde i den private sektor.

Ændringen af jobtilbudstidspunktet vil finde sted i forbindelse med revisionen af den bekendtgørelse, der er fastsat i medfør af lovens § 97 b. stk. 10.

Afslag på et jobtilbud i medfør af § 97 b har hidtil ikke medført sanktioner i tilfælde af, at tilbuddet bliver afslået.

En fremrykning af tidspunktet for afgivelse af jobtilbud må naturligt give anledning til overvejelser, om et afslag på at modtage tilbuddet må vurderes anderledes end hidtil med hensyn til pågældendes ønske om at overtage et arbejde, og om et afslag bør få konsekvenser.

Dette spørgsmål vil blive overvejet med arbejdsmarkedets parter. Endvidere vil revisionen af bekendtgørelsen finde sted efter forhandling med arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer.

2. Økonomiske konsekvenser

Det offentliges bruttoudgifter ved forslaget vil altovervejende bestå af udgifter til beskæftigelse af de langtidsledige, d. v. s. den statslige genoptræningsydelse og de kommunale lønudgifter samt mindre udgifter til uddannelsesaktiviteter, til arbejdsformidlingen og til øvrige administrative foranstaltninger. Beparelserne vil falde på statens udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og på statens og kommunernes udgifter til bistandshjælp.

De skattemæssige konsekvenser af ordningen for staten, kommunerne og amtskommunerne er ikke indregnet.

Beregningerne for såvel statens som kommunernes område omfatter jobtilbudsperioden på 9 måneder, da det er vanskeligt at skønne over en række relevante spørgsmål udover denne periodes varighed. Det er f. eks. et væsentligt spørgsmål hvad der ville være sket på bistandsområdet, såfremt de langtidsledige havde mistet dagpengerechten.